

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/100/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011939
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3113011939.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci proti obžalovanému C. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., P. XXX/XX, vedenej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/129/2013 zo dňa 13.10.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. marca 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písm. e), ods.3 Trestného poriadku z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

C. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., P. XXX/XX

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods.3, § 36 písm. j), § 38 ods.2, ods.3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods.1 písm. a) Tr. zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods.1 Tr. zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba na 3 (tri) roky.

Podľa § 50 ods.2 Tr. zákona s použitím § 51 ods.4 písm. d) Tr. zákona sa obžalovanému v rámci povolenia podmienene odkladu výkonu trestu ukladá ako primeraná povinnosť smerujúca k tomu, aby viedol riadny život, aby v skúšobnej dobe zaplatil dlh na výživnom.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom sp. zn.: 3T/129/2013 zo dňa 13.10.2016 uznal Okresný súd Trenčín (ďalej len súd I. stupňa) obžalovaného C. C. C., za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

hoci ako otec mal. P. C., nar. XX.XX.XXXX, mal. R. C., nar. XX.XX.XXXX a mal. X. C., nar. XX.XX.XXXX je povinný v zmysle § 62 a nás. Zákona o rodine ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/96/2011 zo dňa 28.05.2012, právoplatným dňa 25.09.2012 a vykonateľným dňa 22.06.2012 povinný prispievať na výživu svojho syna P. sumou 120 €, na svoju dcéru R. sumou 100 € a svoju dcéru X. sumou 80 € mesačne vždy do 15. dňa vopred k rukám matky R. Y., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom V. - B., L. XXX/

X, si svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne neplní od mesiaca júl 2012 vrátane až doposiaľ, pričom za sledované obdobie uhradil na výživnom v mesiaci júl 2012 sumu 150 €, v auguste 2012 sumu 150 €, v septembri 2012 sumu 150 €, v októbri 2012 sumu 150 €, v novembri 2012 sumu 150 €, v decembri 2012 sumu 150 €, v januári 2013 sumu 150 €, vo februári 2013 sumu 90 €, v auguste 2013 sumu 630 € a v septembri 2013 sumu 270 €, čím mu za sledované obdobie doteraz, vrátane mesiaca november 2016 vznikol dlh na výživnom vo výške 13.860 €, pričom v sledovanom období nebol zamestnaný, bol v evidencii Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vedený ako uchádzač o zamestnanie dňom 06.11.2013, pričom za mesiac november 2013 mu bola priznaná dávka v hmotnej núdzi vo výške 118,30 Eur.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa 207 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona a § 36 písmeno j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok napadol ihneď po vyhlásení odvolaním obžalovaný vo vzťahu k výroku o vine i treste.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že v jeho prípade neboli naplnené znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, pretože absentovala subjektívna stránka, teda úmysel spáchať uvedený prečin z jeho strany. On vyvinul dostatok preukázateľného úsilia, aby deťom prostredníctvom matky peniaze poskytol. Ak nemal dostatočný finančný obnos, tak poskytol matke detí motorové vozidlá, aby zisk z ich predaja poskytla deťom. Okrem toho jej daroval byt, ktorý kúpil za svoje peniaze, bol nezamestnaný. Deti poškodila jeho bývalá družka, ktorá peniaze určené deťom minula na svoje potreby. Odmietala dary pre deti nemalej hodnoty. Bol mu uložený nepodmienečný trest, čo je vzhľadom na nedostatočnú dôkaznú situáciu a uplatnenie zásady in dubio pro reo trest neprímerane prísny. Skutok sa nestal tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku. Súd prvého stupňa opakovane nedostatočne zistil právny stav a nedostatočne sa vysporiadal s pokynmi odvolacieho súdu, ktorý zrušil pôvodný prvý rozsudok vo veci. On v prípade nedostatku financií svoju vyživovaciu povinnosť plnil formou odovzdania movitých vecí do držby matky, ktoré jej doporučoval predať. V súčasnom spoločenskom zriadení je normálne, že občan nemá pravidelný mesačný príjem a snaží sa plniť povinnosti aj inak, ako má deklarované. Matka detí s dostatočným predstihom vedela, že pri jeho podnikaní má nie vždy v požadovanej miere hotovosť a súhlasila, že jej budú poskytnuté veci, ktoré môže speňažiť. Deti jej slúžili len ako záruka na získanie majetkového prospechu. Jej tvrdenia neboli ničím podložené, jeho áno. Matka detí len intrigami dosahuje svoje ciele. Trest uložený v napadnutom rozsudku je neprímerane prísny a pri nepreukázaní viny mala nastúpiť zásada in dubio pro reo. Poukázal tiež na to, že prokurátorka ktorá zastupovala obžalobu na hlavnom pojednávaní sa dňa 30.08.2016 stretla v Trenčíne so svedkyňou R. Y.. Okresný súd sa nevysporiadal ani s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 2To/38/2016 z 15.03.2016. Svedkyňa Y. ľivo odmieta, že by prijala sumu 14 500 €. Z prevzatia peňazí ju však usvedčuje jej podpis na dohode ako i svedkovia Y., L., J.. Jej tvrdenie, že dokument bol dopisovaný, je nepravdivé. Autá v dohode už boli písané na ňu, boli jej v tom momente len odovzdané s tým, že ich má predať a peniaze použiť na deti. Svetlo do prípadu by mohol vniesť výsluch znalkyne PhDr. U. O., na základe ktorej znaleckého posudku bol oslobodený spod trestného stíhania vedeného na OO PZ Vrbové pre údajné vydieranie, kde oznamovateľom bola R. Y.. Okresný súd tiež vyhodnotil výpoveď svedka Ing. F. ako neverohodnú zrejme preto, že zomrel. Vyplatená suma nebola na líbijskej ambasáde, ale pred svedkom Y., L. a J.. Napadnutý rozsudok obsahuje procesné chyby, pre ktoré je nejasný, nezrozumiteľný, pretože sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Súd prakticky zotrúva na svojich pôvodných záveroch. On celkovo pre deti odovzdal viac peňazí, než mu to súd určil, peniaze mal vyplácať k rukám matky, čo aj urobil. Dopredu ju upozornil, že nie vždy má peniaze v hotovosti. V prvostupňovom konaní pred súdom bol porušený Trestný poriadok, pričom prišlo k naplneniu odvolacích dôvodov podľa § 321 ods.1 písm. b), c) Tr. poriadku. On má pochybnosti o správnosti skutkových zistení a trvá na tom, že dôkazy neboli vykonané dostatočne. Ak by sa vykonali ním navrhované dôkazy, bol by oslobodený. Od prvopočiatku sa jedná o vymyslenú vec. Preto navrhol, aby krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa § 321 ods.1 písm. a), b), c) Tr. poriadku a vec mu podľa § 322 ods.1 Tr. poriadku vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne aby krajský súd rozhodol vo veci sám tak, že ho oslobodí spod obžaloby.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajského prokurátora uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na svojom odvolaní i jeho dôvodoch zotrval a navrhol, aby bol po zrušení napadnutého rozsudku spod obžaloby oslobodený a v prípade zrušenia rozsudku a vrátenia veci na nové prejednanie, aby bolo pred súdom prvého stupňa doplnené dokazovanie podľa jeho návrhov.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaným - podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Neopomenul pritom skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné a to vo vzťahu k výroku o uloženom treste odňatia slobody, zistiť pritom odvolacie dôvody podľa § 321 ods.1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku. Napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona o ukladaní trestu a uložený trest je neprimeraný.

Vo vzťahu k výroku o vine je však možné sa stotožniť s výkonom napadnutého rozsudku i úvahami, ktorými sa pri jeho odôvodňovaní okresný súd riadil.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr.por.

I keď obžalovaný poprel spáchanie trestnej činnosti, krajský súd poukazuje, rovnako ako súd prvého stupňa, že výpoveď obžalovaného bola vyvrátená ostatnými vykonanými dôkazmi a to predovšetkým výpoveďou svedkyne R. Y. a ostatnými listinnými dôkazmi.

Podstata obrany obžalovaného spočívala v tom, že on vyživovaciu povinnosť plnil „náhradným“ spôsobom - formou odovzdávania rôznych huteľných vecí R. Y. s „doporučením,“ aby ich speňažila a tiež že jej odovzdal jednorazovo sumu vo výške 14 500,- €.

Matka detí, svedkyňa R. Y. vyvrátila výpoveď obžalovaného keď uviedla, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť v takej výške, ako mu bola určená súdom. Poslednú platbu od obžalovaného obdržala v septembri roku 2013 a to vo výške 270,- €. Predtým uhradil v auguste 2013 sumu 630,- €, vo februári 2013 sumu 90,- €, v januári 2013 sumu 150,- €, v decembri 2012 sumu 150,- € a v mesiacoch júl 2012 až november 2012 vrátane jej vyplácal po 150,- €. V júni 2012 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/96/2011, na základe ktorého mal obžalovaný na tri deti spolu platiť 300,- €, čo však nerešpektoval. Jednoznačne poprela prevzatie sumy 14.500,- €, ktoré mala obdržať na základe dohody. Ona od obžalovaného takúto sumu nikdy neprevzala. Čo sa týka jednotlivých áut, čo jej mal obžalovaný darovať, tieto kupoval na jej meno a následne ich ďalej predával so ziskom. K stretnutiu s obžalovaným v obchodnom dome Max dňa 11.03.2012 uviedla, že k nemu došlo za prítomnosti ich detí. Obžalovaný prišiel na dvoch osobných motorových vozidlách, druhé vozidlo riadila neznáma osoba - muž, ktorý sa nezúčastnil ich rozhovorov. Jedno z vozidiel bol Peugeot 406, ktorý bol písaný na dopravnom inšpektoráte na ňu. Obžalovaný na stretnutie doniesol písomnú dohodu o tom, že jej odovzdáva toto vozidlo a že on bude ďalej v súvislosti s vozidlom platiť všetky povinné platby a starať sa o servis auta. Túto dohodu popísala, avšak táto dohoda končila slovami „STK a EK.“ Ďalší text na dohode uvedený nebol. Dohodu popísala, avšak neprevzala od obžalovaného žiadne peniaze. V kaviarni nesedeli žiadni iní ľudia, okrem jej detí, pri tejto dohode nebol ani E. Y.. Svedka K. J. v živote nikdy nevidela. Po podpise tejto dohody mali dňa 28.05.2012 na súde pojednávanie ohľadne výživného, kde obžalovaný nespomínal, že by jej mal vyplatiť sumu 14 500,- €.

Aj krajský súd, rovnako ako súd okresný, vyhodnotil výpovede „tajných“ svedkov K. J. a H. L., ktoré mali preukázať vyplatenie sumy 14 500,- € svedkyňi Y., ako nevierohodné. Z ich výpovedí je zrejmé, že sú v priateľskom vzťahu k obžalovanému a že obaja vypovedali účelovo v snahe pomôcť obžalovanému. Je však zarážajúce, že ich výpovede sa nezhodujú ani navzájom a nezhodujú sa ani s výpoveďou obžalovaného. Ani jeden z týchto svedkov nevidel, že by svedkyňa Y. podpisovala nejakú písomnosť, navzájom o sebe nevedeli a zhodne tvrdili, že deti obžalovaného v kaviarni neboli prítomné, hoci

obžalovaný potvrdil, že jeho deti sa tam nachádzali. Svedkyňa L. mala vidieť, ako sa poškodená pozerala do obálky s peniazmi, ktoré nevyberala. Hoci sama sedela pri inom stole, asi vo vzdialenosti štyroch metrov, videla, že sa v obálke jednalo o 500,- € bankovky. Naopak zasa, svedok K. J. mal vidieť, ako poškodená vybrala peniaze z obálky a tieto prepočítavala. Zároveň z čestného prehlásenia č.l. 50 spisu, ktoré podpísala svedkyňa L. vyplýva, že táto mala vidieť aj odovzdanie vozidla auta Peugeot 406 poškodenej, pričom z výpovede tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že mala vidieť len na stole v kaviarni položené kľúče od auta.

Z výpovede zosnulého svedka A.. F. zasa naopak vyplynulo, že sumu 14.500,- € mala svedkyňa prebrať od obžalovaného na Líbyjskej ambasáde.

Ak sa výpovede uvedených svedkov dajú do súvislosti je zrejmé, že si navzájom odporujú a boli urobené v snahe pomôcť čo najviac obžalovanému, pričom výpovediam chýba „koordinácia“, v podstatných detailoch si navzájom odporujú. Je potom správne, ak ich súd prvého stupňa vyhodnotil ako neverohodné.

Krajský súd pripomína, že povinný by mal plniť svoju vyživovaciu povinnosť predovšetkým v určenej forme, spravidla relutárnej. V určitých prípadoch sú prípustné výnimky z tohto postupu - naturálna forma, avšak povinný by si mal zvoliť formu, ktorá bezprostredne povedie k uspokojeniu nároku oprávnenej osoby. Prípadné odovzdávanie hnutelných vecí s „doporučením“ na predaj takýto charakter prevažne nemá, pretože ich možné speňaženie môže byť často neisté (podľa ponuky a dopytu na trhu), prípadne môže trvať dlhšiu dobu, čím sa poprie alimentáčna funkcia takéhoto postupu. Nadôvažok, obžalovaný svedkyňa vlastne odovzdával jej majetok, pretože napríklad motorové vozidlo bolo registrované na ňu.

Bolo tiež preukázané, že obžalovaný ukončil pracovný pomer v spoločnosti. Aquaproduct s.r.o. Lučenec dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 29.11.2012 a jeho pracovný pomer skončil ku dňu 28.02.2013. To možno považovať za vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Je evidentné, že sa na základe vlastného uváženia zriekol pravidelného mesačného príjmu a zapríčinil svoju nepriaznivú finančnú situáciu. Uvedená situácia preto nezbavovala obžalovaného povinnosti plniť si i naďalej vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom vo výške určenej rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/96/2010.

Na základe záverov takto vykonaného dokazovania, zistením skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, musí aj krajský súd uviesť, že vina obžalovaného bola plne preukázaná.

Usvedčujúce dôkazy tvoria logickú a ničím neprerušovanú reťaz a boli získané zákonným spôsobom.

Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine preto považuje krajský súd za nedôvodné. Obžalovaný teda svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu tak, ako to správne skonštatoval už okresný súd. Krajský súd potom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku.

Vo vzťahu k výroku o treste musí krajský súd uviesť, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu nerešpektoval zásadu zákazu reformácie in peius tak, ako je upravená v ustanovení § 327 ods.2 Tr. poriadku.

V danej veci totiž Okresný súd Trenčín prvýkrát uznal obžalovaného za vinného zo žalovaného trestného činu rozsudkom sp. zn.: 3T/129/2013 zo dňa 17.02.2015 a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, ktorého výkon podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Krajský súd v Trenčíne výlučne na základe odvolania obžalovaného uznesením sp. zn.: 2To/38/2015 dňa 15.03.2016 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Je evidentné, že prvý pôvodný rozsudok bol zrušený výlučne na základe odvolania obžalovaného podaného v jeho prospech a v novom konaní preto nemohlo prísť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Okresný súd však po zrušení rozsudku aktuálne napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov ako trest nepodmienečný so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. V danej veci týmto postupom prišlo k zmene rozhodnutia v neprospech obžalovaného, čím nebola rešpektovaná dikcia ustanovenia § 327 ods.2 Tr. poriadku a bola porušená zásada zákazu reformácie in peius.

Preto krajský súd zrušil celý výrok o treste a zistiac u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) - teda obžalovaný viedol pred spáchaním trestnej činnosti riadny život - upravil trestnú

sadzbu podľa § 38 ods.2, ods.3 Tr. zákona tak, že pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností hornú hranicu trestnej sadzby znížil o jednu tretinu.

Trest následne ukladal v takto upravenej trestnej sadzbe, pričom ho individualizoval na samej spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 1 rok ako trest podmienený, prihliadnuc pritom najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Vzhľadom na to, že predchádzajúce odsúdenie má obžalovaný zahladené, nedopúšťal sa inej protispoločenskej činnosti, bude na jeho nápravu a na realizáciu generálnej prevencie dostatočný tento prevýchovný trest.

Zároveň bola obžalovanému stanovená skúšobná doba v trvaní 3 roky a bola mu uložená povinnosť nahradiť do uplynutia skúšobnej doby dlžné výživné.

Takto uložený trest považuje krajský súd za plne súladný s požiadavkami individuálnej a generálnej prevencie, ako i s požiadavkou ochrany spoločnosti.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.